

REVISTA

DE LA

CÀMARA AGRÍCOLA OFICIAL

DEL

VALLÈS

Aquesta Revista se reparteix de franch entre tots els socis de la Càmara.

Pera els que no siguin socis, el preu de subscripció es de cinch pessetas l' any.

Se publica al menos una vegada al mes y sempre que la seva aparició sigui convenient.

No té número fixo de planas. Dels treballs firmats, no se'n fa solidaria la Revista.

Els originals no's retornan.

De totas las obras que 's reben, se 'n dona compte á judici de la Direcció.

Els anuncis, á preus convencionals.

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Secció 3.ª de la Càmara Agrícola Oficial del Vallès

GRANOLLERS

Ofertas y demandas

Aquesta Revista contindrà la present Secció, al objecte de que tots els socis de la Càmera hi puguin posar anuncis de compra ó venda de productes agrícols, bestiar, fincas y tot lo referent á agricultura.

Pera anunciar en aquesta Secció, s' ha de ser soci de nostra Càmera; l' anunci per cada inserció, val á rabó de 25 céntims la ratlla.

Informes y encárrechs, á la Secció 3.ª de la Càmera.

OFERTAS

—Hi ha per vendre una junta de bous de vuyt pams d' alsada y de uns quatre anys.

—Matxo apòsít pels trevalls de pagés: se ven.

DEMANDAS

—Lisol. Els que 'n necessitin en trobarán á la Càmera á 2'50 pessetas el pot d' un Kg.

—Abastadoras d' olivas. La Càmera ne te pera 'ls socis á pessetas 2'50 cada una.

—Carro: n' hi ha un en molt bon estat, gran y reforsat que 's canviaria per altre de mes petit.

TALLER D' ENCUADERNACIONES

Además de la encuadernació de llibres desde 'ls mes antichs als mes moderns, se fan tota classe de trevalls que dita industria abarca; y son: *Petacas, Targeters, Carpetas, Bades de lujo y economichs, Papereras, Estutjos y Mostraris* pera tota classe d' industrias, *Caixas de cartró* pera tota classe d' industrias, y en especial de las de lujo pera regalos.

Llibres de contabilitat, se fan als rallats dels models que s' encarreguin.

Llibreria y Objectes d' Escriptori

DE JOSEPH XIRAU

Carrer de Sant Roch, 4.—GRANOLLERS

REVISTA

DE LA

CAMARA AGRÍCOLA OFICIAL

DEL VALLÉS

SUMARI: Educació Agrícola.—Federació Agrícola Catalana.—*Secció Oficial:* Pólvora pera canons.—*Secció Llegislativa:* Als arrendataris desahuciats. Als cassadors.—*Secció bibliogràfica.*—Re població forestal.—*Informació extran-jera.*—*Crònica.*—*Varietats.*

Educació agrícola

Ensenyansa y educació.—Base de regeneració.—Problema el més important.—Mestres y clero.—Passeigs pe'l camp.—Amor á la agricultura y á la associació.—Solució del problema social.

Las atinadas consideracions del amich estimat, senyor Maspons, sobre la ensenyansa de l' agricultura, m'excitan á pendre la paraula sobre dit importantíssim tema, per ajudarlo en tan noble tasca, digna de atenció y estudi per molts conceptes. Es necessari abans, distingir bé la gran diferencia que hi há entre ensenyansa y educació, que per desgracia molts confonen; y si no confonen, donan á la instrucció molta importancia, y poca á la educació, y de aquí vé que anem degenerant en lloch de regenerarnos; donchs el remey més radical y únic de regeneració es una sòlida educació, sens la qual, encar que la instrucció convertís en sabis á tots els homes y donas, no hi hauria regeneració ni verdadera civilisació y progrés. La ensenyansa ó instrucció es desenrotllar la inteligencia, cultivar y dirigir las facultats intellectuals; es reunir materials sense edificar, es aprendre coneixements; es formar personas ilustradas y fins sabias; pero tots sabem

que hi há homes sabis y son una calamitat per ells, per las sevas families y per la patria; que son molt ilustrats, y están carregats de vicis; que no tenen ni sentit comú; que no tenen caracter ni formalitat, y fins molts de criminals. Els homes y donas que més mal han fet á la societat han sigut ilustrats y eloqüents, y dominats per las passions y errors han fet servir el séu saber per destruir y fer mal, y enganyar y pervertir á las masses; de modo que queda probat que la ilustració no sols no basta per el verdader progrés y regeneració, sino que pot ser perjudicial quan se fa servir per el mal. La educació no consisteix en la urbanitat, en els modals y tracte social, ni en la ilustració; sino que consisteix en desenrotllar, cultivar y dirigir las facultats y capacitats físicas, intellectuals y morals del home y de la dona, del noy y de la noya, las que constitueixen sa naturalesa y dignitat: desenrotllar la persona per complet es educar, desenrotllar la inteligencia es instruir: educar no es fer homes ilustrats, sino homes complets de vigor físich, intelectual y moral, de recta conciencia y ferma voluntat; de caracter y energia per cumplir el deber, costi lo que costi; educar es procurar al noy y á la noya cos sá y robust, rahó recta y ferma; es perfeccionarlo per la séva temporal y eterna felicitat. La educació es dirigir la voluntat á la veritat y al bó, formar hàbits y costums; formar homes y donas dignes del fi per que han sigut criats; desplegar els gèrmens de tot lo bó, per que resultin sans y forts de cos, de inteligencia y de cor; characters nobles, enérgichs, cabals y perfectes en lo possible: aixó es lo que afirmen y proban els més sabis pedagoghs, de lo qual se dedueix que sens la cultura moral y religiosa no hi pot haber educació, y que la cultura moral y la educació de la voluntat, es el fi primordial de la educació; y que la física é intelectual, es el medi, quedant probat que sols una sòlida y cristiana educació pot regenerar y ser base de verdader progrés y perfeccionament.

Ab lo dit, ja 's pot comprendre y definir en qué ha de consistir la *educació agrícola*, que es la educació ab orientació agrícola; educació que además de ser lo que habem dit s'ha de dirigir especialment á desenrotllar l'amor al camp y á la agricultura, y á desenrotllar l'esperit de unió y associació dels agricultors, bases pera lograr tot lo demás.

Un medi excelent y l'millor per obtenir gran éxit, es surtir els dijous ó un día á la setmana el senyor Mestre ab els séus deixebles, y la senyora Mestra ab las noyas, á donar *un passeig pel camp* de verdadera *educació agrícola*, en el que se 'ls explican els cultius y sos progressos, apoyantlos en els fets diaris de la vida agrícola y en el ma-

teix camp, de una manera amena y atractiva pera que ben entesa la agricultura produheixi riquesa y satisfacció.

Probada y reconeguda la capital importancia de la agricultura y de la educació, y constituhint els pagesos la inmensa majoría del país, queda probat que el problema de la educació agrícola, molt diferent de la ensenyansa agrícola, es un problema de alta moral y economia social, el més trascendental y més digne de atenció per ser la base y únich medi de regeneració y solució á la terrible qüestió social. Per alsar el gran edifici de la regeneració, se han de edificar els fonaments sólits en las escolas y se necessitan mestres y mestras de sólidas conviccions, inteligencia y entusiasme, formats en las Normals agregadas á granjas agrícolas, que rebin verdadera educació agrícola adequada á las necessitats de cada sexe; y que encesos del amor á la agricultura, á la religió, á la patria y al verdader progrés, siguin apostols en las escolas y en els pobles, ab la poderosa y necessaria ajuda dels senyors Rectors, els quals podrán fer propaganda agrícola al peu del altar com fan á alguns punts del estranger, ja que fer amar el camp es fer estimar la virtut, y proporcionant als pobles béns materials, se'ls atrau per els béns morals. A Fransa, Bèlgica y Alemanya, la major part de las associacions agrícolas se deuen al clero en benefici del poble y de la religió. Diu Pascal que disgustant se pert, y agradant se guanya; es á dir que convé una política de atracció y amor, y fer bé y més bé: més se guanya ab una gota de mel que ab una arroba de vinagre, diu sant Francisco de Sales: bonas paraulas, bona cara y bonas obras en vers al proxim, es la gran política per guanyar voluntats.

Com medi de educació agrícola de grans resultats, se deurian establir els *Passeigs pe'l camp* quetan agradan á noys y noyas, excursions escolars, alabadas pe'ls pedagochs, de gran resultat educatiu: en dits passeigs agrícola se veuen practicar las operacions agrícolas; se conversa ab els pagesos, dels quals se pot apendre moltas cosas; se fa fixar als deixebles sobre las maravillas de la naturalesa, proba palpable de la sabiduría y bondat del Criador; se dóna atractiu á la educació agrícola; se recullen objectes per un museu escolar; se desenrotlla l'amor á la agricultura y á la associació, que es lo que més convé; se explica el per qué de las operacions agrícolas; se'ls aficiona á llegir llibres y periodichs de agricultura; se junta la teoria á la práctica y se poetisa la dita educació perque penetri en l'ánima y en el cor, com música melodiosa que parla de una manera íntima. En dits passeigs se pot parlar de nocions de física, química, historia natural, astronomía, higiene, veterinaria, religió, política, economia doméstica,

y de totes aquelles coses necessaries, ennoblint lo possible la noble professió de agricultors. El indagar las rahons de lo que s' fá, ensenya á reflexionar, forma el caracter y vida práctica; destruheix la rutina y favoreix el progrés; pero encara que'ls senyors Mestres logressin no més que encendre l'amor á la agricultura, y l'esperit de unió y associació, haurian lograt moltíssim, perque lo demés vindria per afegidura.

Els detalls y progressos de cultius y coneixements sobre animals, podrián apendrens de una ben montada y dirigida granja, ab camp d'experiencias que hi hagués en cada comarca com en altrás nacions.

Es aquest un problema per lo tant interesantíssim pera regenerar l'agricultura y á nostra pobre patria; problema digne de la atenció del govern y de las personas pensadoras y classes directoras, problema de més fácil solució ab menos centralisació y més llibertats regionals. Altre día tornarém á parlar, si Deu ho vol, de la única solució del problema social, del unich medi de verdadera regeneració, com es la *sólida y verdadera educació agrícola ab els passeigs pel camp*. Qui desitgi establir dita educació y dits passeigs, pot llegir els cent y tants (111) *Paseos por el campo*, que porta publicats «La Agricultura Industrial de Madrid, Estudios, 9, primero;» y 'ls que se anirán publicant ab l'ajuda de Deu per fer propaganda de la salvadora *Educació agrícola*; y proporcionar materia y entusiasme als senyors Mestres y senyoras Mestras, axis com també al respectable clero que tant pot y deu fer en quet problema de alta moral y economia social.

JOSEPH ROSSELL

Santa Perpetua de Moguda, Juliol de 1904

Federació Agrícola Catalana

A la reunió d'aquest mes hi va assistir nombrosa concurrencia com en totes.

El president, senyor Soler y March, doná compte de las gestions portadas á cap á Madrid pe 'ls senadors y diputats agrícols.

Seguidament va procedirse á la lectura del projecte de creació d'un mercat agrícola á Barcelona, redactat per don Joseph M.ª de Vidal de Llobatera.

El senyor Maspons, després d'elogiar el projecte en qüestió, va demanar que, en vista de la seva transcendencia, se deixés algún temps á las societats agrícolas pera estudiarlo, acordantse aixis mateix.

Després se parlà de la revisió arancelària.

El senyor Marqués de Camps defensa una Memòria del Institut de Sant Isidro.

Aquesta Memòria versa sobre les matèries i productes que interessan a l'agricultura. Se classifiquen en la Memòria en qüestió en quatre grups, als que se senyalen diferents drets, denominats de registre o estadística, fiscal, protector i excepcional.

En el primer s'hi comprenen matèries que són immediatament transformades per les plantes: adobs, despulles, etc., mentre no hagin sigut objecte de transformacions especials que les equiparín a compostos químics.

El dret aplicable a tals matèries no excedirà mai de 0'10 pessetes per 100 kilos.

En el segon grup (dret fiscal) s'hi comprenen tots els productes que no hagin sofert transformació que modifiqui la seva naturalesa. Els drets imposables seran del 2 al 15 per 100 del seu valor. S'inclouen en aquest grup totes les matèries animals i vegetals que serveixen per a l'alimentació pública (bestià, carns, cereals) o que deuen ser utilitzades per la indústria (llevors olioses, fibres tèxtils, fustes).

A seguit va explicar el marquès de Camps els motius que s'han tingut per demanar que's gravin les fibres tèxtils, ab lo que no's desitja pas perjudicar a la indústria, sinó que's va al fi de suprimir el dret de consums en el concepte de la quota del Tresor.

Lo mateix pot dir-se respecte de la indústria d'olis de llevors. Ab aquest augment quedarà en igualtat de condicions respecte a l'extranjera, pujant els drets dels olis; els olis inferiors podran ser beneficiats, y en quant als superiors, el preu seu els fixa el mercat universal.

Tals indústries se resarciran del impost duaner per medi del consumidor; el consum no variarà per causa del 15 per 100 d'augment.

En compensació del impost, es necessària la creació de bonos a l'exportació.

S'inclueixen en el tercer grup els productes agrícoles transformats y que siguin objecte d'indústries rurals; el seu marge protector oscilla del 15 al 50 per 100 del seu valor.

Entre aquestes indústries, que són tan convenients, cal indicar la de la fécula, la del alcohol y la del sucre.

En el quart grup s'hi comprenen el blat, el sucre, l'alcohol, els licors, vins espumosos, xocolata, pastes per a sopa, dolços, galetes, confitures, etc.

Ademés convé que en el nou aranzel se separin d'una mateixa partida grans y llevors que van agrupats y se classifiquin articles que tenen valors diferents ab diferència de quantia; convé ademés que per a imposar els drets de duanes del bestià, se tingui en compte uns cops l'edat y en altres se fassi per pes viu.

Va acabar el senyor marquès de Camps recalcant el criteri en que ell y l'Institut s'han inspirat, que es el de germanor y de harmonia entre 'ls interessos industrials y els agrícoles.

Els senyors Marqués (D. Manel), Creus, Aguilera y altres varen combatre el projecte de posar un 15 per 100 al cotó donant variats raons per a demostrar que la indústria cotonera no podria viure, que no arribaríam a la desitjada supressió de consums, que si de primera necessitat es el menjar, també ho es el vestir; y no

arribantse á un acort, s'acordá redactar un escrit pera consultarlo á las societats adheridas.

Además se tractá d'algun altre assumpto interessant com els anteriors.

SECCIO OFICIAL

Pólvora pera cañóns

La Cámara ha enviat la següent instancia:

«Excmo. Sr.

Deseando la Cámara Agrícola Oficial del Vallés facilitar nuevamente el funcionamiento y propagación de los cañones granifugos contra los pedriscos instalados en muchas fincas de esta Comarca y que tan buenos resultados han dado ya, de los que se dió oportuna cuenta á V. E. en la exposición-instancia de 2 de Julio de 1903, á V. E. acude, y con el debido respeto, suplica que á fin de distribuirla á los asociados que lo soliciten, se digne conceder otra partida de pólvora de la que por el ramo de Guerra se manda retirar periódicamente, como se hizo ya por Real Orden de 9 de Julio de mil novecientos dos.

Gracia que esta Cámara se promete alcanzar de V. E. cuya vida guarde Dios muchos años.—Granollers, diez y seis de Junio de mil novecientos cuatro.—El Presidente, Salvador Dachs.—Domingo Molina, Secretario.

Excmo. Sr. Ministro de la Guerra.»

SECCIO LLEGISLATIVA

Als arrendataris desahuciats

En un recurs de casació contra una sentència de l'Audiencia de Sevilla, el Tribunal Suprem ha dictat la sentència que segueix ab fetxa 18 Mars (Gaceta 13 Maig).

Diu aixís:

«La terminación de un contrato de arrendamiento de un predio rústico por desahucio no extingue los derechos del arrendatario para recolectar ó percibir los frutos correspondientes al año agrícola dentro del que nacieron aquellos derechos,

cuando el arrendador ha percibido á su vez el importe de la renta íntegra correspondiente, aun cuando lo haya sido por precepto legal durante el curso del juicio, porque de otra suerte se daría al desahucio un alcance que no tiene, estableciendo conjuntamente una sanción verdaderamente penal, que ningún precepto autoriza, y se quebrantaría la reciprocidad de derechos y obligaciones que nacen de esta clase de contratos y el principio que informa la materia de los mismos en cuanto al arrendatario saliente, como especialmente se consigna, sin distinción de casos, en el art. 1,578 del Código.

Esto supuesto, al declarar el fallo recurrido que la cosecha de la finca pendiente al tiempo de verificarse el lanzamiento del colono, pertenece á éste en propiedad y hace recta publicación de aquella doctrina, puesto que si bien es cierto que el desahucio tuvo lugar antes de espirar el término señalado á la duración del año agrícola, también lo es que los arrendadores recibieron íntegra la renta correspondiente á dicho año, según declaración expresa de la sentencia, sin que por esta se infrinja el precepto del art. 334 del Código, porque la consideración de inmuebles que atribuye á los frutos pendientes no les priva del carácter de productos pertenecientes como á tales á quien á ellos tenga derecho, llegado el momento de su recolección, ni ha autorizado por esto las prórrogas de término en el arrendamiento á que se refieren los arts. 1,570 y demás que se citan en el motivo segundo, ni, por último, la falta de reclamación en el juicio de desahucio de que tratan los arts. 1,600 y 1,604 de la ley de Enjuiciamiento civil, puede ser causa de la pérdida de los derechos que correspondan al colono, la que no se establece en estos artículos ni en ninguna otro de la ley, pues dichos preceptos legales no tienen mayor trascendencia que la de que la reclamación no obste al hecho del lanzamiento.»

Als cassadors

El Tribunal Suprém ha dictat una sentència per la que 's priva als Governadors d ampliar els plassos de veda.

Diu aixís:

«Cazar codornices después del 1.º de Agosto en terrenos no vedados que tengan levantadas las cosechas, y cuando el que lo ejecuta es mayor de 15 años y se halla provisto de la correspondiente licencia, es un acto permitido por los artículos 8.º y 9.º y segundo párrafo del 17 de la vigente Ley de caza, sin que obste á esto el que la prohíba en un edicto ó bando el Gobernador de la provincia, pues esta autoridad no tiene, respecto á caza, otras atribuciones que las que otorga la ley de 16 de Mayo de 1902; según se desprende de la quinta de sus disposiciones generales en ninguno de sus artículos se les concede la de ampliar los plazos de veda.»

—S' ha publicat una R. O. aclaratoria del párrafo 3.º del art. 17 de la Lley de cassa, disposant que 'ls conills, que 's poden cassar y circular desde 1.º de Juliol, poden també ser venuts, cumplint las prescripcions de dit párrafo y sempre que 'ls que 's dediquin á la venda, paguin el subsidi industrial corresponent.

Secció bibliogràfica

Notas pedagógicas y proyecto de una Escuela Naval de Comercio, per D. Joan A. Güell.

Escuela Naval de Comercio, per D. Joseph Puigdollers y Maciá.

Agrahim al il·lustrat director de la Revista *Mercurio*, la remissió d' aquets dos folletos, perque ademés de l' atenció ab nosaltres tinguda, ens proporciona ocasió de dir quatre mots sobre l' utilíssim projecte del jove Güell, que tant de bó poguèssim veure implantat, com ja 'l tenen alguns païssos del Extranjer.

Se tracta de crear una Escola tècnica mercantil, flotant, de manera que 'ls alumnes, al viatjar per tot lo mon, adquireixin aquells coneixements que avuy dia son indispensables á tot home de negocis.

No 's cerca en el projecte, que 'ls alumnes sigan un pou de ciencia, ni que obtinguin un títol á la manera com el donan els nostres Instituts y Universitats. Els alumnes d' aquesta Escola Naval, tenen de rebre totas aquellas ensenyansas teóricas y prácticás que 'ls hi han de servir pera ferse homes de caràcter y d' intel·ligencia dintre 'l comerç.

Proposan, per exemple, els Srs. Güell y Puigdollers, fer un primer viatge per las costas d' Espanya, comensant per Rosas y acabant á Pasajes. Abans d' arribar á Palamós ó Sant Feliu, s' explicarà als alumnes lo que es la producció del suro y las industrias á que dona lloch. Desembarcarán y veurán las suredas, las fábricas de taps, etc., y aixís anirán seguint els viatjes y els estudis, cap á l' América, Orient y Assia y Nort d' Europa.

Cada alumne portará un diari de viatge, que servirà pera redactar una Memoria anyal.

El barco-escola estarà en relació ab las principals escoles comercials del mon, en virtut de lo que, els alumnes hi sostindrán correspondencia que 's portará ab tota la regla mercantil; aixís mateix en cada punt recullirán productes naturals é industrials, exercitantse en son estudi y productes de carga que servirán pera subvenir als gastos. Tota la comptabilitat anirà á càrrech dels alumnes.

Segóns els cursos, els alumnes apendrán nocions d' economia política, comptabilitat mercantil, idiomas, geografia, química, transformació de materias primas. Constará el barco de Biblioteca, sala de fotografia, de música, etc.

En els folletos que examiném, se detalla cóm serà 'l barco-escola, disposat pera navegar á vapor y á vela, e's seus compartiments, etc. Hi ha diferents grats.

¿Es una ilusió, constitueix no més que un somni tant simpàtic projecte? Dèn vulgué que 'l veyém convertit en realitat.

Abono de la patata.—Valencia, 1904.

La Delegació Espanyola del «Permanent Nitrate Committée» ha publicat un folleto que interessa als que 's dedican á un cultiu tan extens com el de la patata, que per terme mitj produheix uns 200 milions de pessetas anuals á Espanya.

S' ocupa aquest llibret de las varietats del tubércul en qüestió y dels adobs que més els hi convenen, seguit de multitud de datos trets de probaturas en diferents punts.

Hi ha multitud de grabats.

Al final s' hi acompanya un quadro d' equivalencias de las midas vellas de superficie y capacitat de las regións d' Espanya ab relació al área y á litres.

Re població forestal

No vull pas tractar ara d' un assumpto tant remenat com ho es el de la devas-tació dels boscos, ab el consegüents planys y queixas de que aixís s' hagi fet y ab la exposició de las consabudas rahóns demostrativas de la necessitat de repoblar novament las nostras montanyas.

Tothom qui sápigas las abecerolas de la climatología, de la meteorología y d' otras cosas que si no acaban ab *ta* no son menos interessants pera la producció agricola, está prou convensut de que una bona part dels mals actuals de l' agri-cultura son deguts á la escassetat d' arbres.

Per aixó m' ha fet molt bon efecte una noticia millor dit, duas noticias que no fa gayre vaig trobar en el *Boletín de Comercio é Informació Agrícola*, noticias que son un exemple eloqüentíssim de cóm s' ha de fer la repoblació forestal. Y la cosa, per extrany que sembli, ha succehit á Espanya. Es veritat que una d' aques-tas noticias vé de Navarra y que hi dóna lloch la seva Diputació foral, organisme que no es dels que acostumém á patir els espanyols.

La Diputació foral de Navarra, predicant ab l' exemple, tè grans viviers d' ar-bres, y d' aquets, á un sol Municipi n' hi ha donat de franch set mil. Es el poble d' Estella que ha pogut plantar per aquest procediment set mil pins, sens perjudici dels que plantará en els anys següents.

L' altra noticia, molt semblant á la precedent, causa encara més extranyesa, porque vé d' un país ahont sembla que no s' hi respira l' ambient modern y de pro-grés: Salamanca.

Se coneix que si en aquella ciutat no hi ha l' estol de sabis d' altre temps, no deixa d' haverhi gent que sab de qué se las heu. En efecte; l' Ajuntament ha ad-quirrit y distribuít de franch entre 'ls seus vehins 6,000 peus d' arbres que han sigut plantats en diferents extensions de terreno.

Aixó va bè; pera mi, mòlt millor que la tan remenada «Festa del Arbre», que Dèu me 'n guart de criticar, pero que no trobo tant pràctica com lo altre.

Naturalment, que per damunt de la «Festa del Arbre» y de lo fet per la Diputació navarra y l' Ajuntament salamanquí, deuria haverhi l' enteniment del Govern, intervininhi ab disposicions generals que deturessin la devastació y fomentessin la repoblació.

Pero en aixó no cal pensarhi. Seria precís que las carbasseras fessin melons.

M. DE LA VALL.

INFORMACIÓ EXTRANJERA

Las Asociaciones agrícolas inglesas.—Els inglesos atribueixen la crisi agrícola á la falta d' Associacions agrícolas bèn organizadas.

Una Associació existia, no obstant, la «Central and Associated chambers», que no disposava de grans medis y sa influencia era mòlt limitada. Dita Associació ha tingut el mèrit de regoneixers ella mateixa, y en sa virtut acaba de donar á conèixer sos propòsits per medi d' un programa d' associació y d' acció, que serà sotmés á tots els petits Círcols d' agricultors. Tambè ha indicat las midas legislativas que li semblin necessarias. Es mòlt probable que 's fassi un acort basat ab el programa referit, y que de realisarse se 'n aprofitará l' agricultura inglesa en general.

Rusia.—*Estat de sas cullitas.*—Segóns las últimas informacions oficials, l' estat dels sembrats en la Rusia Europea se presenta poch més ó menos com segueix:

En quant á sembrats de blat d' hivern, el sèu aspecte es bo, principalment á Crimea, demunt de la costa del mar d' Azow, en el centre de Polonia, en una part de la Lithuania, de las provincias de Tambow, Penza, Koursk, Kharkhow, Bessarabie y Rimsk, á Esthonie y á Livonie, en la major part del Volga y en las provincias de Moscou, Smolensk, Kalonga, Voronège; se presenta mala cullita en el Sud de la Besarabia y de la provincia de Kiew, en la regió del Dineper, en una part de las provincias de Vitebsk, Podolie, Poltava, en Courlande, y satisfactoria en els demés punts.

CRONICA

Telegramas. El día 9 del passat mes de Juny enviarem el següent:

«Zulueta=Madrid=Cámara Agrícola Vallés el felicita per sa energia al defen-sar conclusions Congrés Vendrell=President=Dachs.»

El día 30 foren enviats els següents:

«Ministro Hacienda=Madrid=Cámara Agrícola Vallés suplica Vuecencia con-ceda á harineros bonos exportación para resolver cuestión pendiente, beneficia ndo sus intereses sin temores para Agricultura=Presidente=Dachs.»

«Ministro Agricultura=Madrid=Cámara Agrícola Vallés suplica V. E. inter-ceda concesión á harineros bonos exportación para resolver cuestión pendiente, beneficiando sus intereses sin temor para Agricultura=Presidente=Dachs.»

Habent contestat ab un molt atent B. L. M. manifestant «que estudiará con detenimiento, teniendo muy en cuenta sus indicaciones, el asunto referente á la concesión á los harineros de los bonos de exportación.»

—

Hem rebut la volumniosa obra «El regadío en España» publicada per la Direc-ció general de Agricultura.

Ne parlarem ab la extensió que es del cas.

—

Com als anys anteriors, se permeterà visitar las vinyas de ceps Híbrits resis-tents per sí mateixos á la filoxera y las malalties criptogámicas, sens tractament de sofre, sulfat, etc., etc., establerts en la finca Diumer de Cardedeu, á fi de que 'ls viticultors puguin apreciar per sí mateixos l' estat d' aquets ceps. Convé visitarlos abans del 25 d' Agost, época en que poden véurers totas las classes de rahims, donchs á partir d' aquesta fetxa comensa ja la verema de las classes de primera época.

—

Durant tota la present temporada de batre, funcionan á Mollet las duas máqui-nas batedoras que l' any passat va adquirir el nostre distingit company D. Fre-derich Ros.

—

L' Institut Agrícol Catalá de Sant Isidro ha enviat una instancia al Ministro

d' Hisenda fentli entendre que respecte á la contribució de las serras mecánicas, no es just rebaixarla, sinó suprimirla en absolut.

Tots els socis que vulguin examinar el projecte de creació d' un mercat agrícola de que parlem en l' article-ressenya de la Federació, el trobaran en la Secretaria de la Càmera.

VARIETATS

Malalties del bestiar

Habent sabut hi ha passa ó epidemia de *cólica en porchs y gallinas*, ocasionant víctimas y perduas importants, adelantem per are el següent remey, y més tart ja 'ns ocuparém de las malalties dels animals en nostres articles de «Higiene, medicina y economia del camp.»

La *cólica dels porchs* s' ha de cuydar desde 'l principi, perque després es grave y fan sanch. Primer se purgan els porchs ab sal de Madrid, ó bè ab sulfat de sosa dissolt en aygua de llinosa; de mitja á duas unzas de dita sal per porch—segons sian petits ó grossos—y després se li dona dos cops al dia aygua de garrofas, llinosa y escorsa de alsina, en la que s' hi barreja de un á quatre grams d' oli de vi-driol (es venenós) per porch, que vé á ser de mitja á duas culleradas per deu porchs: dita beguda barrejada ab aygua de farina d'ordi ó ab el menjar: además, se 'ls pot fregar el ventre ab aygua ras: l' obit y la cort ben nets; fora humitats, y separar els malalts dels bons, ruixant el local ab aygua de lisol.

Las causas son: mala qualitat dels aliments y begudas; bruticia, locals petits y poch ayrejats, excés de calor ó de fret, es dir falta de higiene.

Als porcells á vegadas els vé de la llet de sas mares. El dit remey dona bon resultat, fins quan fassin sanch.

La *cólica de las gallinas y polls* regoneix las mateixas causas; y se 'ls ha de posar en bonas condicions higiénicas, emblanquinant el galliner ab calis lisolada, y donantlos ab el menjar una gota de lisol per cap de viram ab el menjar dos cops al dia, y per beure aygua de camamilla ab un rajet de ví: si tenen plé 'l pap y no paxeixen, se 'ls dona una cullerada d' aygua ben salada; en tota epidemia va bè 'l lisol com antiséptich.

Mal de ventre de cavalls, matxos y mulas: ajudas d' aygua de sabó, oli y malvas, y una purga de tres unzas de sal de Madrid ab aygua de llinosa y cama-

milla y dos cascalls; y fregar al ventre é illada ab aygua ras y un quart de amoníach.

Als bous, si 's inflan, se 'ls dona un porró d' aygua freda ab mitja lliura de sal de cunya y al poch rato tornemhi; aixó va molt bè, y si no n' hi hagués prou, un porró d' aygua ab duas culleradas de amoníach, ferli obrir la boca y estirarli la lengua: tot aixó mentres s' espera al menescal.

Convè obrar prompte, que 's poden perdre móltras unsas, y no val á badar.

La materia colorant dels vins

La materia colorant dels vins es un conjunt molt complexe de diversos derivats químichs poch estables y quina composició ha ocupat per algú temps la atenció dels químichs.

Lo químich francés Gautier ha sigut lo qui ab més precisió ha determinat las funcions químicas dels distints cossos que entran en la composició de la *materia colorant*.

Segóns aquest autor, lo color del vi comprén quatre grupos de materias:

Primer. Una materia groga susceptible de resistir per molt temps á la oxidació.

Segón. Una materia colorant roja, diferente pera cada cep, quin principal caràcter consisteix en esser insoluble á l' aygua; essent sas propietats químicas molt semblantas á las dels tanins.

Tercer. Altra sustancia roja, molt semblanta á l' anterior, però soluble á l' aygua y menos abundant.

Quart. Materias rosácias y violetas; las unas nitrogenadas y las otras ferruginosas.

Totas las materias colorants rojas tenen caràcters semblants, son poch ó gens solubles á l' aygua, molt solubles al alcohol débil, gust astringent y gran tendencia á la oxidació. Tenen funció ácida y poden arribar á desallotjar als ácits carbónich y acétich de sas combinacions. Son tanins colorejats que semblau tenir per origen la oxidació de las sustancias neutrals solubles existents á la pallofa del rahim, abáns de sa maduració; habent rebut lo nom d' *ácits enólichs*. Las materias nitrogenadas forman ab la gelatina compostos insolubles que son arrossegats ab las mares de vi. En quant á la materia colorant violeta, constituheix la sal ferrosa de la materia colorant roja.

En los vins nous, lo pigment groch passa desaperebut en mitj del conjunt de materias colorants rojas y violetas. En la primera decantació 'l vi está molt carregat de color; es d' un roig blavench, perque la materia colorant violeta ó blava no s' ha oxidat encara y las sals ferrosas que la constituheixen no han passat al estat de sals férricas de color roig viu. Després de la primera xareolada del vi y si aquesta s' ha fet en contacte del ayre, las mares del vi s' enriqueixen en materia colorant; lo vi guanya en transparencia y brillantor y pert sa opalinitat per haverse disposat certa cantitat de *enolatos* converfits en insolubles al ensemps que las sals ferrosas s' han transformat en férricas.

Quan se clarifica 'l most, totes las materias colorants nitrogenadas se combinan ab la gelatina, 's fan insolubles y se las trova en las mares de vi. Per aquest fet s' atenia la intensitat de coloració del vi de modo notable. Durant l' envelliment se observan fenòmens semblants; la materia roja s' oxida per diferents causes, s' insolubilisa y es arrossegada ab las mares de vi; la sustancia groguenca, pe'l contrari, resisteix á n' aquestas oxidacions successivas y 's manté en lo vi de tal modo, que aquest pren al cap de cert número d' anys, un color violat que més tart se cambia ab lo negre ranci característich.

Tots aquets fenòmens normals, quan van poch á poch, poden originar trastorns quan se succeheixen molt depressa.

La oxidació brusca de tots los *enolatos ferrosos*, sa precipitació immediata; es lo que succeheix y dona lloch en la *casse* blava ó fèrrica. Si la oxidació es general, com baix l' acció d' una oxidassa, origina la *casse* del vi. Per últim, los dipòsits negre-blavenchs que 's forman alguna vegada á las ampollas, dipòsits que no desapareixen per l' acció dels àcids del líquit y no poden, per altra part, esser la resultant d' una *casse*; tenen per origen la insolubilisació de certs d' aquets àcids enòlichs que constitueixen al estat lliure ó combinat, *la materia colorant dels vins*.

LLUIS ARRIZMENDI.

(De *L' Art del Pagés*).

Pera impedir als gossos de tenir pussas

- 1.er Barrejar fullas de noguera en el já. s.
- 2.^{on} Lowenfeld, pretén que 'ls gossos no son atacats per las pussas, si se 'ls posa grám tendre en el já. s.
- 3.er L' aygua calenta destrueix la larva de la pussa, sens alterar el pel ni la pell.
- 4.^{rt} Se lliura fàcilment als gossos de tal porqueria fregantlos per tot el cos, á excepció dels ulls y dels llavis y en el nas, ab tabaco en pols.
- 5.^{nt} Pera impedir de tenir els gossos pussas ó d' extirparlashi ràpidament, basta ferlos dormir en alguna caixa que hagi servit pera portar llanas de petroli, ó bè en algún barril que hagi servit pera portar el mateix líquit.

La sal y el bestiar

Está generalisat el donar sal al bestiar, pero alguns que hi entenen diuen que encara hi ha poca afició á n' aquesta práctica que evita molestias y desperta la gana al bestiar.

Aixó no vol pas dir que la sal s' hagi de donar sempre y ab massa abundancia, que en aquest cas podria perjudicar.

Una Revista técnica dona, respecte del particular, las explicacions següents:

«La sal dada á las reses cuando están extenuadas y sin apetito, lo cual sucede muy á menudo cuando hay tiempo nublado y lluvioso, y cuando por esos efectos atmosféricos nos vemos en la necesidad de darles alimentos secos, es de un efecto maravilloso. Las reses alimentadas por un tratamiento aliménticio exento de jugos, tienden á enflaquecer, no representando, por esta causa, ningún valor. La sal en este caso, como en muchos otros, las reanima y produce los efectos que ver tida en cantidad relativa en el estómago del hombre; sazona los alimentos, los hace gustosos y de una buena digestibilidad.

El uso de la sal, desgraciadamente, no está muy generalizado. ni es uniforme entre los dueños de ganado. Unos la administran á sus animales dos veces al mes, otros tres, y los más de ocho en ocho días; algunos la creen necesaria en tiempos secos y otros en los húmedos; estos últimos pretenden que cuando los animales comienzan á alimentarse con las hierbas de la primavera, se les debe dar sal en abundancia; otros, intimidados por el gasto que erogan, la dan á su ganado sólo una vez por mes ó en el invierno, y la mayoría, por último, por los mismos motivos ó por otras razones, nunca se la dan. Por esto es que se ven perecer muchas reses, sobre todo en el invierno, cuya muerte se atribuye á cualquiera otra causa, más bien que á la falta de sal.

Al tratarse de la alimentación de nuestro ganado, que es el reproductor principal y el elemento de la alimentación en nuestros campos, la forma de economía es perjudicial y mal entendida, cuando al efectuarla conspiramos contra nuestros propios intereses.

En efecto, ¿quién nos podría comprar un ganado mal alimentado? ¿quién igualmente querría obtener un buey sin fuerzas para el trabajo de surcar la tierra? Si la sal no constituye un gran alimento para el ganado, es útil y reconstituyente mezclada con otros verdaderamente sólidos, formando ambas cosas la base de una completa alimentación.

Las propiedades de la sal, no solamente deberemos verlas con la idea de componer un alimento, sino con la de constituir el sazón de otros, por sí solos desprovistos de substanciación. El animal, por su misma naturaleza, está ávido de tomar sus pasturas salpicadas con algo de sal, y cuando ésta se le da con cuidado, lo reconstruye y lo hace vivaz, ligero y apto para el trabajo.

En los Estados Unidos y Europa casi siempre se mezcla la sal al alimento de los animales, y esto se hace con el celo necesario, tanto para no acostumbrarlos á que siempre la deben tomar, cuanto para que cuando se les dé, la tomen con gusto y avidez.

El sistema de la mezcla de la sal á cada comida del ganado y en períodos prudentes, como hemos dicho, lo preserva de muchas enfermedades, formándole una fuerte y vigorosa conformación.

Además, si la sal se administra por un largo período, puede servir como un purgante y tiene al animal listo en sus funciones digestivas.

Este es uno de los efectos que debe buscar un ganadero.»

Plantació de ceps

Creym de molt interès copiar lo que segueix, que llegim en la *Revista del Institut de Sant Isidro*.

«Después de examinar desde este punto de vista las regiones de donde derivan las principales especies de viñas americanas dice Mr. Castel que conviene clasificar los nuevos porta-injertos según su aptitud cultural en los diferentes suelos.

Así deben plantarse:

- 1.º En los suelos formados por creta, poco profundos y secos, la Riparia Berlandieri y Riparia Monticola.
- 2.º En los suelos de creta, pero profundos, la Rupestris Berlandieri, la Rupestris Montrícola y la Berlandieri Vinifera.
- 3.º En los suelos de creta y húmedos, las Cinerea Berlandieri y Cinerea Riparia.
- 4.º En los suelos arcillosos, calcáreos secos, la Riparia Rupestris, Riparia Berlandieri, Riparia Cinerea, Rupestris Berlandieri, Rupestris Cinerea, Rupestris Vinifera, Solonis Riparia.
- 5.º En los suelos arcillosos calcáreos húmedos, el Solonis, Solonis Riparia, Solonis Cinerea, Riparia Cinerea.
- 6.º En los suelos arcillosos silíceos secos, la Cordifolia, Rupestris.
- 7.º En los suelos arcillosos silíceos húmedos, la Solonis, Solonis Riparia, Solonis Cinerea, Riparia Cinerea.
- 8.º En los suelos silíceos húmedos, el Solonis Cinerea, Cinerea Riparia.

Debe observarse que esta clasificación establecida directamente con la experiencia de los porta-injertos más seleccionados que se encuentran generalmente en el comercio, con los cuales se han obtenido una série completa de híbridos de composición compleja interesantísima; cruzando nuevamente los mejores híbridos américo-americanos y américo-viníferos, de composición simple antes mencionados.

De estos nuevos híbridos, citaremos como tipos el Mourbedro Rupestris 1202 por Berlandieri; Mourbedro-Rupestris 1902 por Riparia; Riparia-Rupestris 3309 por Berlandieri; Aramón-Rupestris Ganzin por Riparia, etc.

Todos estos híbridos son recomendables por su gran afinidad para todas las Viníferas, por su vegetación de las más vigorosas y adaptación á los varios terrenos.»

LISOL.

L' insecticida mes energich. No es tòxic, ni corrosiu, ni perillós. Destruheix tota classe de larvas, ous é insectes *enemichs de la vinya*, del *arbres fruyters* y de las *hortalissas*, d' efectes segurs contra la *serpeta* y *demés cotxinillas* del taronjer, llimoner, olivera, garrofer, etc., aixís com contra tota classe de pugons.

D' ús indispensable en *remaderia* pera la neteja y curació de las maluras micróbicas del *bestiar* aixís com pera 'l sanejament de quadras, corts, galliners, etc.

PREUS } A 2'50 pessetas pot de 1 kilo.
» 2 » kilo en llaunas de 12 kilós.

De venda, en la casa dels fabricants

MORA Y C.^A

Ronda de Sant Antoni, 60.—BARCELONA

y en las principals droguerías d' Espanya.

J. ESPINÁS S. EN C.

BARCELONA.—SANS

GUANOS QUÍMICHS—ORGÁNICHS

Esponjan la terra y modifícan el seu estat físich

Premiats ab medalla d' or en diferentas Exposicions

Primeras materias

Serradura fina y granada de banya, pel y pota, etc., etc.

RIQUESA GARANTIDA

Vda. y Fills de B. Gazeneuve

BARCELONA: Llealtat, 6

Fabricants y preparadors d' adobs organichs.—Serradura de banya y potarró fina y granada.—Desperdicis de pells y llanas.

Apropósit pera las vinyas, cánem, blat, arbres, etc.

Taller de construcció y reparació de maquinaria

DE

FÉLIX RIBOSA

Especialitat en bombas, molins de vent y demás aparells pera rego.

Carrer del Condestable y den Palaudarias,
(cantonada á la Plassa de la Corona)

GRANOLLERS

COTXE-FAETÓN

en molt bon estat per vendre. Rahó, en l' Administració de la Cámara.

EN VENDA

Un billar ab els seus accessoris

ES VENTURER

Dirigirse á la Administració d'aquesta Revista